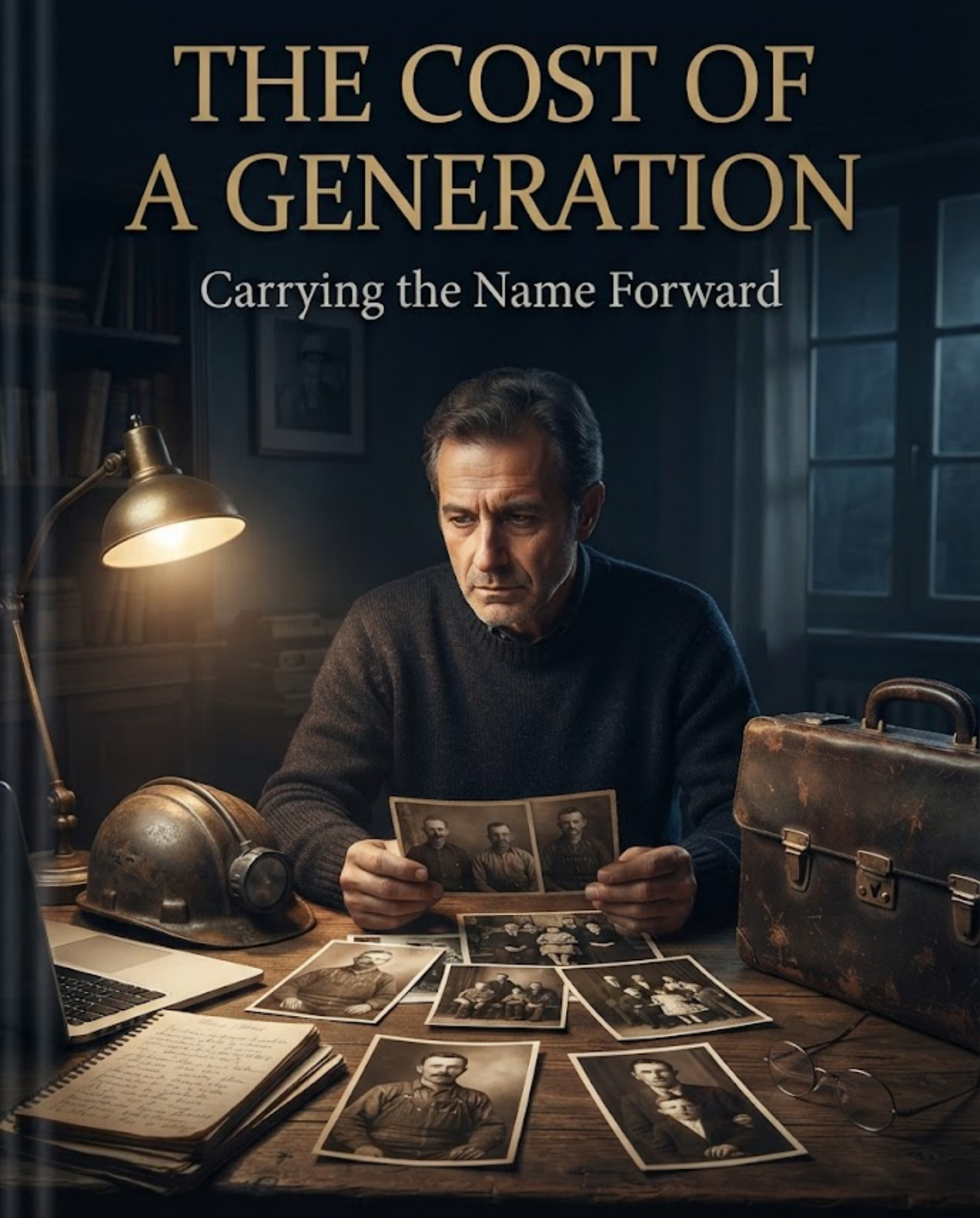
THE COST OF A GENERATION

Carrying the Name Forward

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: DE PRIJS VAN EEN GENERATIE

Vandaag was geen dag als alle andere. Het was een tijdspanne waarin ik rouwde om de afwezigheid van mijn vader. Ik dacht na, ik dacht aan mijn grootvader, en in gedachten stelde ik hun allebei één enkele vraag: waarom hebben jullie me alleen gelaten om de nalatenschap van de familie Frega te bewaren en van haar naam een generatie te maken?

Mijn schoondochter Sharon bood me haar schouder om op uit te huilen. Ze troostte me, in het besef dat wat er voor me lag geen gemakkelijke taak was en ook geen ingewikkelde, geen geniale ingeving en geen daad van creativiteit, maar in werkelijkheid een onmogelijke missie. En inmiddels was ik daar zelf ook achter gekomen.

Ik had het gevoel dat mij was toevertrouwd het voort te zetten, te beginnen bij de ontberingen van het leven van mijn grootvader, veertig jaar mijnwerker, en van het leven van mijn vader, veertig jaar verkoper. Wat mij betreft: ik had achttien jaar van mijn beroepsleven gewijd aan een moeder die ik altijd heb bewonderd en gerespecteerd, en van wie ik elke les heb gekregen die een leven kan bieden: de lessen die nodig waren om te worden wie ik vandaag ben, al heb ik geen idee wie ik morgen zal worden.

Zij is Moeder GILLETTE.

Toen voelde ik die vertrouwde hand weer op mijn schouder, de hand die me leidt en me naar onvoorstelbare dingen duwt: één geluidsopname op de website, daarna twee om de eerste tests te doen, daarna vijf om te zien of het systeem het hield, daarna tien, in meerdere talen, om tot de mensen te spreken.

En waarom dit alles?

Amerika was mijn thuis, ook al heb ik op dit moment nog geen precieze bestemming gekozen. Frankrijk was het thuis geweest van de familie van grootvader Camp.
India was het geboorteland van de wereldwijde leider van het merk, een pionier in het spoor van zoveel Amerikanen vóór hem.
Brazilië had daarentegen de beste vrouw geschonken die het te bieden had, en hielp zo een merk dat voor mannen was geboren en aan mannen was gewijd, na honderddertig jaar geschiedenis om te vormen tot een echte erkenning van vrouwen. Uiteindelijk zijn het bijna altijd vrouwen die de aankoopbeslissingen nemen, en zonder hen was dit alles vandaag niet mogelijk geweest.
En ten slotte Italië, met zijn mandolines en gitaren, de geliefdste instrumenten voor serenades onder balkons, gebracht op verzoek van verliefden. En de regisseurs van die serenades waren altijd dezelfde twee mannen: mijn vader en mijn grootvader.

De onvergetelijke Frega's.

Ik keek naar hun foto's en bleef huilen. Gelukkig was ik alleen, want de gasten waren naar zee gegaan.

Toen kwam de verrassing van de dag: een video van acht minuten van mezelf, zonder geluid, op de pagina Contact zetten.

Maar wat betekende dat?
Ik heb het niet kunnen begrijpen, en misschien begrijp ik het niet meteen. Maar ik weet zeker dat ik het later zal begrijpen, zoals zo vaak gebeurt.

Intussen heb ik de YouTube-muziek opgegeven die me jarenlang aan mijn bureau gezelschap hield, en vanaf vandaag luister ik in plaats daarvan naar de muziek van mijn eigen website. Ze is me vreemd vertrouwd geworden, alsof ik haar altijd al kende, bijna alsof ik mezelf wilde overtuigen dat het een hymne is opgedragen aan wie er niet meer is.

Vaarwel, mijn oude mannen.
Ferdinando